

Wandeling

Alles is moe en kan niet stilstaan:
de zon, de wind, het uur.
Er sluipt een oude droom
tussen de bomen, het land

wordt een poort
naar jaren her. Aanraking
gaat door gras en blad
zaaiend beelden als licht

in zweving van wind.
De droom herkent mij niet. Hem
weer te zien maakt alles nieuw.

Het gras streelt voeten voort.
Zonder ophouden begint het pad
dat terugkeer is.

Anneke Brassinga

In: Aurora

Uit: Wachtwoorden Verzamelde, herziene gedichten (1987–2015)

Uitgeverij De Bezige Bij, Amsterdam/Antwerpen (2015)

“het land wordt een poort”